

STICHTING RADIOGEMEENTE

PREKENSERIE JAARGANG 60 NR 10

Schriftlezing:

1 KORINTHE 13 : 1 – 13

DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER

DOOR KLAAS DE BOER

Gehouden op

29 januari 2012 in de
Petruskerk in Amsterdam

Ja, lieve mensen, de liefde vergaat nimmermeer. Dat is zo'n tekst die je onderstreept. En daar word je helemaal bij bepaald als je mensen ziet die vijftien jaar getrouwd zijn. Dan denk je: dat is nu het onzichtbare cement dat mensen samenbindt. En als je vijftig jaar getrouwd bent, een halve eeuw, en je kijkt terug op je leven, dan neem je ook die tekst mee: "De liefde vergaat nimmermeer."

Bij elk leven past die tekst: liefde... Het is tegenwoordig ook een beetje in: liefde, vriendschap. Volgende maand heb je weer Valentijn. Echt zoiets dat je even stilstaat bij liefde en vriendschap. Ja, maar wat is dat nu: liefde?

Ik ga heel veel om met jongeren tussen twaalf en zestien jaar. En dat vind ik geweldig. Dan worden ze voor het eerst verliefd op elkaar. En dan zijn ze ook nog zo dom dat ze dat tegen vrienden op school zeggen. De eerste die er kennis van neemt, is meestal de leraar die ze het meest vertrouwen. Zo komen ze ook bij mij aan de tafel en zeggen ze: "Jan is verliefd op Jannie." Dan kijk ik ze aan en dan zeg ik: "Zijn ze al uit geweest?" "Ja..." "Hebben ze al een zontje gegeven?" "Ja..." "Nou, dan zit het wel goed."

Ja, wat is nu liefde? Liefde is meer dan een gevoel. Gisteravond kwam ik om een uur of half elf thuis en Alie zat te kijken. Ik dacht: o, ze kijkt weer: "All you need is love." Ik heb ook even vijf minuten meegemaakt. Ik dacht: tjonge, jonge, jonge, jonge... Liefdesproblemen worden door Robert ten Brink zomaar opgelost in een grote caravan. We zaten later even na te praten en toen zei ik: "Zo'n caravan moet ik ook. Als zo'n caravan helpt, dan heb ik nog heel wat te doen in de wereld van vandaag."

Liefde is een mooi woord, hè? In het Engels: *love*. *Amour* in het Frans. *Liebe* in het Duits. Alle talen kennen het. En het mooiste is de taal die niet gesproken wordt.

Maar soms heb ik ook wel moeite met datzelfde woordje *liefde*. Dan trouw je een stelletje. Ben je heel dankbaar: ze zijn gelukkig en dan laat ik ze meestal hun liefde verklaren. Eén van die jongens zei tegen me: "Ik hou van die meid!" Ik zei: "Joh, dat is geweldig." Hij zei: "Ik wil haar *for ever*." Ik zei: "Dat is een lange tijd, *for ever*!" Maar het was maar *voor even*. Oei... Dat kan ook. Dat gevoel van verliefdheid kan voorbijgaan.

Maar soms wordt de liefde ook zichtbaar in daden. Dan zie je de familie Van Herk. Ik sprak ze daarnet even en toen zei onze zuster tegen me: "Ik had het nooit gedacht. Wat hebben we samen veel meegemaakt." Nu, ik heb er iets van mee mogen maken in jullie familie. Daarom ben ik zo dankbaar dat jullie er nu zijn, dat je nu echt terug mag kijken op vijftien jaren samen. Samen met God.

Dan staat er ook in de Bijbel in 1 Johannes 4: "God is Liefde." "Nu, wie de liefde niet kent, die kent God niet," staat er. Dan heb je van God niets begrepen. Wat is nu liefde? Liefde is meer dan vriendschap. Liefde is een stukje genegenheid. Liefde is dankbaar zijn. Liefde is meer.

Daarom heb ik daar Aard van der Berg die altijd bezig is om dat evangelie uit te dragen. Dan ben ik zo dankbaar dat je dat bij de Here God wilt brengen, dat je daarom zo'n dienst hebt, denkend aan Gods liefde.

God is Iemand die heel zichtbaar Zijn liefde heeft aangeboden. Daarom lezen wij vanmorgen uit de Bijbel 1 Korinthe 13. God is verliefd op mensen. God heeft een oogje op deze wereld. God ziet deze wereld als Zijn bruid, waar Hij mee door het leven gaat. Net zoals mensen door het leven gaan met een bruid: "Ik hou van je, heel diep!" Want die liefde vergaat nimmermeer.

Dan staat er ook in de Bijbel in 1 Johannes 4: "God is Liefde." "Nu, wie de liefde niet kent, die kent God niet," staat er. Dan heb je van God niets begrepen. Wat is nu liefde? Liefde is meer dan vriendschap. Liefde is een stukje genegenheid. Liefde is dankbaar zijn. Liefde is meer.

Daarom hebben we nu 1 Korinthe 13 gelezen: Het lied op de liefde. Het hooglied van de liefde, geschreven door Paulus. Die kennen jullie misschien. Paulus, de christenvervolger en later in zijn nekkel gegrepen door de Here Jezus Zelf: "Paulus, ken je Mij?" Hij is later tot een geweldige apostel geworden, die het evangelie over de hele wereld heeft verkondigd, die al wandelend de wereld is ingegaan en overal dat evangelie heeft gepreekt.

Deze week vroeg ik dat nog aan de jongelui: "Stellen jullie je eens voor dat je dat zelf moest doen, hoe zouden jullie dat dan doen?" Toen zeiden ze: "Met de telefoon..." Ja, heel belangrijk die contacten. "Misschien wel bij Pauw en Witteman voor de tv.: "Wij hebben groot nieuws." Misschien dat we wel een Twitteraccount zouden maken, zodat iedereen volgen kan wat wij allemaal doen." Had Paulus niet. Nee, Paulus deed dat vanuit zijn emotie, vanuit zijn liefde voor de Heer, want die blijde Boodschap moest de wereld door: God die van mensen houdt.

Hij schrijft die brief aan de gemeente van Korinthe. Korinthe ligt in het tegenwoordige Griekenland, een wereldstad. Daar werd de liefdesgod Aphrodite aanbeden. Maar die stad stond ook bekend om zijn onzedelijkheid. Alles was mogelijk. Alles kon. Alles mocht. Het lijkt net de wereld van nu. Als er dan ook nog moeilijkheden komen daar in die gemeente, gaat hij die brief schrijven: "Jullie moeten van elkaar houden, want God houdt van jullie." Er was tweedracht gekomen. En eenheid is zo belangrijk in de liefde.

Dan zie ik jullie vanmorgen. Ik zie de familie Roodenburg, de familie Van Herk en ik zie Aard. En je weet: het draait allemaal om de liefde die God geeft. God zendt ons Zijn liefdesbrief: de Bijbel. En in de Bijbel 1 Korinthe 13: "De liefde vergaat nimmermeer." Ook de volgende jaren gaat God mee. God, die naar mensen omkijkt in Jezus Christus die van je houdt. Je mag op weg gaan onder Zijn zegen, maar wel met je eigen verantwoordelijkheid. Dat hebben jullie gedaan 65 jaar geleden: samen op weg. Dat heb je gedaan 50 jaar geleden. Dat heb je je hele leven lang gezien.

Waar is nu een relatie op gebouwd? Op wijsheid? Op verstand? Op vriendschap? Op harmonie? Want Gods liefde vergaat nimmermeer. Vriendschap, liefde, *agapè* wordt het ook wel genoemd.

Dat wil ik toch een beetje uitleggen aan u. In de Bijbel staan drie woorden voor liefde: *eros*, *filia* en *agapè*. Het eerste woordje is *eros*. Nu, in *eros* zit het woordje *erotiek*. Dan heb je aantrekkingskracht naar de ander. Dat is ook nodig in een huwelijksrelatie, dat je je dienstbaar mag maken voor de ander. Erotiek.

Ik vraag wel eens aan jonge mensen: "Waar kun je nu aan zien dat mensen van elkaar houden? Dat mensen elkaar liefhebben?" "Als ze elkaar een kusje geven." Dan zit ik ze aan te kijken en dan zeg ik: "Is dat zo? Moet je eens kijken voor de tv hoeveel er af gekust wordt. Houden die mensen allemaal van elkaar?" "Nee, nee, nee..." Het zit dus wat dieper. *Eros*, dat woordje *erotiek*: liefde. Oppassen. Dat is dus de mildeste vorm die de Bijbel geeft van liefde.

Er is nog een tweede, het woordje: *filia* of *thanatos*, zo mag je het ook noemen. Dat is de wederzijdse genegenheid, dat je kameraadschap met elkaar hebt en dat je waardering voor elkaar hebt; dat je jaren geleden met elkaar op weg bent gegaan en dat je hebt gezegd: "Dat is mijn kameraad. Dat is mijn vriend, dat is mijn vriendin. Daar hou ik van."

Daar kan het huwelijk niet buiten. Daar kunnen mensen niet buiten. Dat is een stukje dieper. Dan ontdek je dat er vrienden zijn die je je feilen laten zien. Maar toch ga je met elkaar verder. Want je houdt van elkaar. *Filia*, *thanatos*. "Ik kan je niet missen. Ik kan je vergeven als je dingen hebt gedaan die niet goed waren. Echt, ik kan niet buiten je."

Dan dat derde woord: *agapè*. Dat wordt in het klassieke Grieks heel weinig gebruikt voor liefde. Daarom heeft de Bijbel het gebruikt om daar de Goddelijke liefde mee te laten zien. Dat is de liefde van de zelfverloochening, helemaal gericht op de ander. Dan gaat het niet om: wat kan ik krijgen. Nee, dan gaat het er om: wat kan ik geven. Dat is liefde tegen beter weten in.

Als je elkaar 65 jaar kent, dan ben je naar elkaar toe gegroeid. En als je elkaar 50 jaar kent, dan weet je alles van elkaar. Als je dat dan meeneemt in je leven, dan ontdek je: we kunnen niet meer buiten elkaar. Het is een eenheid geworden.

Dat is nu *agapè*, dat God zegt: "Ik kan niet buiten mensen." Ik heb mensen lief, Ik heb de wereld lief. En die liefde vergaat nimmermeer, want Gods liefde is eindeloos. "Geloof, hoop, liefde; maar de meeste van deze dat is de liefde." Vader, Zoon, Heilige Geest. Geloof, Hoop, Liefde.

Ik was gisteren even in de supermarkt. Ik heb een paar rozen meegenomen uiteraard. Ja, die horen erbij. Bij een feest horen rozen. Heb je wel eens een roos gehad? De eerste roos die ik van mijn meisje kreeg, vergeet ik nooit. Weet je wat ik ermee deed? (Eén voor één plukt Klaas de blaadjes van de roos.) "Ze houdt van me, ze houdt niet van me..." Wat was ik dankbaar dat er één blaadje overbleef: "Ze houdt van me." Ja echt. Heb jij het ook gedaan, Els? Nee? Ik deed het wel. Dat was prachtig.

Maar weet je wel dat de blaadjes van rozen de vorm hebben van een hart? Dat vind ik hartstikke mooi.

Nu is de roos een liefdessymbool. Maar het allermooiste van al die blaadjes dat is verborgen achter die blaadjes, daar zit de kern.

Als je nu zo'n roos ziet, denk je: joh, daar wordt heel veel over gezwezen, dat heb je onder de knop. Als je aan je oma en aan je opa vraagt: "Hebben jullie wel eens wat onder de knop gehouden waar je niet over verteld hebt?" dan zal Lies zeggen: "Nou, heel veel. Het is beter soms te zwijgen dan om te spreken. Anders raak je de ander kwijt." En als ik dat aan Theo en Els vraag, zeggen ze precies hetzelfde. Iets in vertrouwen vertellen. "Iets onder de roos houden, is een spreekwoord.

Rozen nog in knop. Deze roos heb ik gisteren heel bewust niet in het water gezet. En wat gebeurt er dan? Dan gaan de blaadjes verwelken. Zie je dat? Maar als ik hem straks in het water zet, geef je hem een kans om te groeien. Ja, dan gaat hij openbloeien.

En toch... Ik heb hier een mooie. Die staat open. Welke vind je mooier? Die of die? Die rooie vinden ze mooier. Nu, dat is geen echte roos, dat is kunst. Ja, mooi hè? Deze is kunst, helemaal nagemaakt. Die hoeft je geen water te geven. Die kun je rustig laten zien. Die doet niets. Die is echt in volle bloei, die verandert niet, die is altijd hetzelfde. Over honderd jaar is hij nog hetzelfde.

Maar die? Die moet je water geven. En die? Die heeft van die harde dorrens. Die prikken soms. Die doen zeer. In je leven ook, hè? Soms heb je van die dingen dat je denkt: ik heb het goed gedaan, ik probeer liefde te geven en het lukt me niet, nee... Daar kunnen jullie misschien wel over meepraten. Dingen die teleurgesteld hebben. En je moet die bloemetjes ook water geven. Juist die roos moet heel veel water hebben en dan komt langzaam maar zeker die knop uit.

Mooi gaan ze samen, hè? Echte en onechte rozen. Echte liefde vergaat nimmermeer.

Weet je waarom ik die rode heb meegenomen? Om zijn kleur. In de Bijbel wordt gesproken over rode rozen. De roos van Saron. De woestijn zal bloeien als een roos. Een roos wordt geplant aan levend water. Nu, dat heeft een roos wel nodig. Die moet echt water hebben.

Maar die rode roos? Rood is de kleur van de liefde, van respect. En nu zegt de Here Jezus vanmorgen tegen de familie Roodenburg: "Rozen, ze zijn er. Theo en Els, laat het maar schijnen. Lies en Kees, laat je rode roos maar schijnen." Want God geeft je zo'n rode roos om te laten zien dat Hij van je houdt, omdat Hij gezegd heeft: "Ik heb je gekocht met Mijn rode bloed."

Er is een prachtig lied over rozen, wist u dat?

*Meer dan rijkdom, meer dan macht,
meer dan schoonheid van sterren in de nacht,
meer dan wijsheid die deze wereld kent,
is het waard te weten wie U bent.*

*Meer dan zilver, meer dan goud,
meer dan schatten door iemand ooit aanschouwd,
meer dan dat, zo eindeloos veel meer,
was de prijs die U betaalde met dat rode bloed, o Heer.*

*In een graf, verborgen door een steen,
toen U Zich gaf, verworpen en alleen,
als een roos, geplukt en weggegooid,
nam U de straf en dacht aan mij, meer dan ooit.*

Of je nu een gele bent of een rode roos, als je daaruit leeft, ben je niet geknakt. En als je je laat voeden door het water van de Geest, dan heb je vanmorgen - echt, lieve mensen - in de roos geschoten. Dan straalt Gods liefde er vanaf. Dan mag je leven opengaan. Je mag bloeien als een rode roos. En je mag in liefde verdergaan.

En dan ontdek je? O ja, de tekening: een hart, een rood hart. Want boven in de hemel is een hart dat voor je klopt. Je hebt een Vriend: dat is Jezus. Een Vriend die van je houdt. En Hij is het die jou Zijn liefde biedt. Mooi, hè? Ja...

Weet u wat ik nu wou doen vanmorgen? Gisteravond zat ik erover te denken: wat moet ik nu doen om het een klein beetje zichtbaar te maken? Ik dacht: weet je wat ik maak? Ik maak een heel groot rapport: het liefdesrapport. En ik heb het gemaakt. Ben er een uurtje mee bezig geweest. Cijfers erop, een aantal vakken erop. Ik pakte 1 Korinthe 13 erbij. De vakken die je hebt: Trouw. Vertrouwen. Geduld. Geen jaloezie. Je kwetst niet. Je zoekt jezelf niet.

Ik was nog even aan het zoeken hoe het vroeger ging op school. Ik vond mijn eigen rapportje. Echt gaaf: je eerste rapportje. Allemaal zesjes, een enkele zeven. Vlijt stond er ook op: was nog wel aardig: een acht. Gedrag: zeven +. De enige tien die ik van mijn leven gehaald heb stond er ook op. Ik was er erg trots op. Een tien voor psalmversjes. Els lacht. Die had het ook, hè? Een tien voor je psalmversje.

Toen dacht ik: ik zal dat liefdesrapport proberen uit te draaien. Maar ik had het te groot gemaakt. Dat uitdraaien lukte voor geen meter. Ik dacht: de cijfers erop en dan kun je het zelf invullen.

Mijn liefdesrapport. Wat geef ik nu voor het vak *Trouw*? Een voldoende? Wat geef ik nu voor mijn vak *Geduld*? Twijfelachtig. Wat geef ik nu voor het vak *Zij zoekt zichzelf niet*? Wat geef ik nu voor het vak *Je bent niet gauw beledigd*? En wat geef ik voor het vak *Je neemt niemand iets kwalijk*? *Je bent blij met de waarheid*, noem maar op. Ik denk dat er bij heel veel vakken van mij een onvoldoende zou staan.

Toch geef ik het jullie mee. Ook jullie, jongelui. Denk eraan, ook in de toekomst. Bid en werk en kijk dan in de spiegel van 1 Korinthe 13. Dan kun je verdergaan onder de grandioze liefde van God. En jullie kunnen de volgende jaren in. En de volgende tijd met allen die je lief en dierbaar zijn. Dan kan Aard op weg naar weer een nieuw levensjaar. En dan zegt de Heer: "Daar waar liefde woont, daar gebied Ik Mijn zegen." Want de liefde vergaat nimmermeer.

Jullie hebben de dank aan God in de kerk gebracht. Jullie gaan in liefde verder en jullie gaan biddend vragen straks: "Here God, laat Uw liefde stralen als een rode roos in ons hart." Laat het geen kunstroos zijn. Nee, ook al is hij nog zo mooi. Laat het de echte roos zijn die zonder U niet kan. Dat je echt ervaren mag: het water van de Geest dat houdt me in beweging. Het water van Uw genade houdt mij vast. Dan ga ik met U verder. Liefde, door geen mens te meten. Liefde is inderdaad door geen mens te meten. Gods liefde gaat met ons allemaal mee. Ook de toekomst in. Geloof dat en leef daaruit.

Een hart dat je zoekt en van je houdt: het Vaderhart van God. Amen.